

BORSSZEM JANKÓ

A trafik basa. Szidjatok — csak szivarozzatok!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

„Ist“ és „war.“

— Osztrák vers. —

Áll a derék generális szobra
Már maholnap *Bécsnek* piacznán.
Nézhet majd a »*weana schán*«-os mobra,
Mely még sárral megdobálja tán.
Meg van ma a jámbor bécsi veszve;
Azt, mi *osztrák*, alig tűrheti,
Megharapta őt a német eszme, —
Bismarck, avagy *Pasteur* kell neki.

S nos mit írjunk a szobor kövére? —
A bizottság töpreng rajta rég.
Mert kivésni a betűt kövérré
S aranyosra — ennyi nem elég.
Értelem köll s czélzás, mit megértsen
Minden *osztrák* s *bécsi* agyvelő;
Jót dicsérjen, rosztat gúnyja sértsen —
Vén *Grillparzer* állj tehát elő.

S vén *Grillparzer* omlatag kötésben
Ódondászi polcraól lekerül,
És a k. k. *Comissió Bécsben*
K. k. klassikusba elmerül.
S pattanóban minden hózentráger,
Oly heves az elragadtatás:
»*Oesterreich — Held!* — *ist in deinem Lager!*«
Ez a mondás kell és semmi más!

Ó mi szép ez! Ilyet nem fogalmaz
Már manapság k. k. *Koncipist*,
Bár ad *praxist* a nagy *acta-halmaz*, —
Szép mondás ez, kár, hogy benn az „*ist.*“
Lógere a jeles generálnak
Temetőben szunnyadoz ma már. . .
Grillparzert javítani neki állnak:
»*Oesterreich in deinem Lager war.*«

„*War*“? Be furcsa! Ejnye fékomadta,
Geniális irodalmi kincs!
Még azt érti *Schönerer* alatta,
Hogy az útott hon csak *volt*, de *nincs*.
Igy, se jó hát. — Bölcs szoborbizottmány.
Óvatos légy s *Grillparzert* így ird
A szoborra — s szép is lesz ez ott tán:
»*Oest'reich sein in deinem Lager — wird.*«

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ *En nekem úgy tőni fel mo-
gát, hojd oz o pur, omit szorják
o fővárosi tonácsnok o szemibe,
mind bele este o vizbe; ottul lett ez
olejan zovoros.*
☆ *Tonálok oztot, hojd o Tiszo
Kálmán oreság nincs von oljan
vad toktikos, mind én gondoltam,
kölömben nem hatyta volna ötni
olejan najd larmentot o szivor
aránok o fülemelésivel. Sinálta
volna eztet edjebbszerően. Nem oz árt emelte volna fül-
jebb, honem o szivoroktul a névt szálította volna lejebb.
Példáol: o nédes kobát elnevezte volna britonika és áro
lett volna lett o britonikátul. Okkor nem mandhatták valna,
hojd oz ár o britanikától lett nadjobb, honem hojd o
britaniko lette roszab. Ez pedig fel se tőnte volna, mivel
hogy mindétig volta roszab.*

☆ *Ogy tonálok, hojd o Bolangertül o beszéd hoson-
lodja azokhoz a hólyag főtýölökhez, o mit elüszür levegü-
vel felfujnak gümbülyüre, okkor ozutánd — o mig o
szusz tartja benne — nodjokat bödüil és végre ójra üssze-
zsogaradja mogát, ha odjan elübb szét nem reped. Reped-
jen szét!*

☆ *Sak sopán az elsü lépés o nehéz: mondja o példo-
beszéd; meg oz utáno küvetkezü, mondja o Bolanger
oreság oz ü elsü beszéde otánd.*

☆ *Jobb volna, ha o gráf Szecsini miniszter oreság
puszizna kezét titokba és o rendeletet hozna nyilván-
nyósággra.*

☆ *O Zichy Anti oreság o zsidúfalok elen olvasta
ed verst o Kisfalody-társoságba. Igozán ü ed Antianti-
semita Anti. (Jaj!)*

M. A.

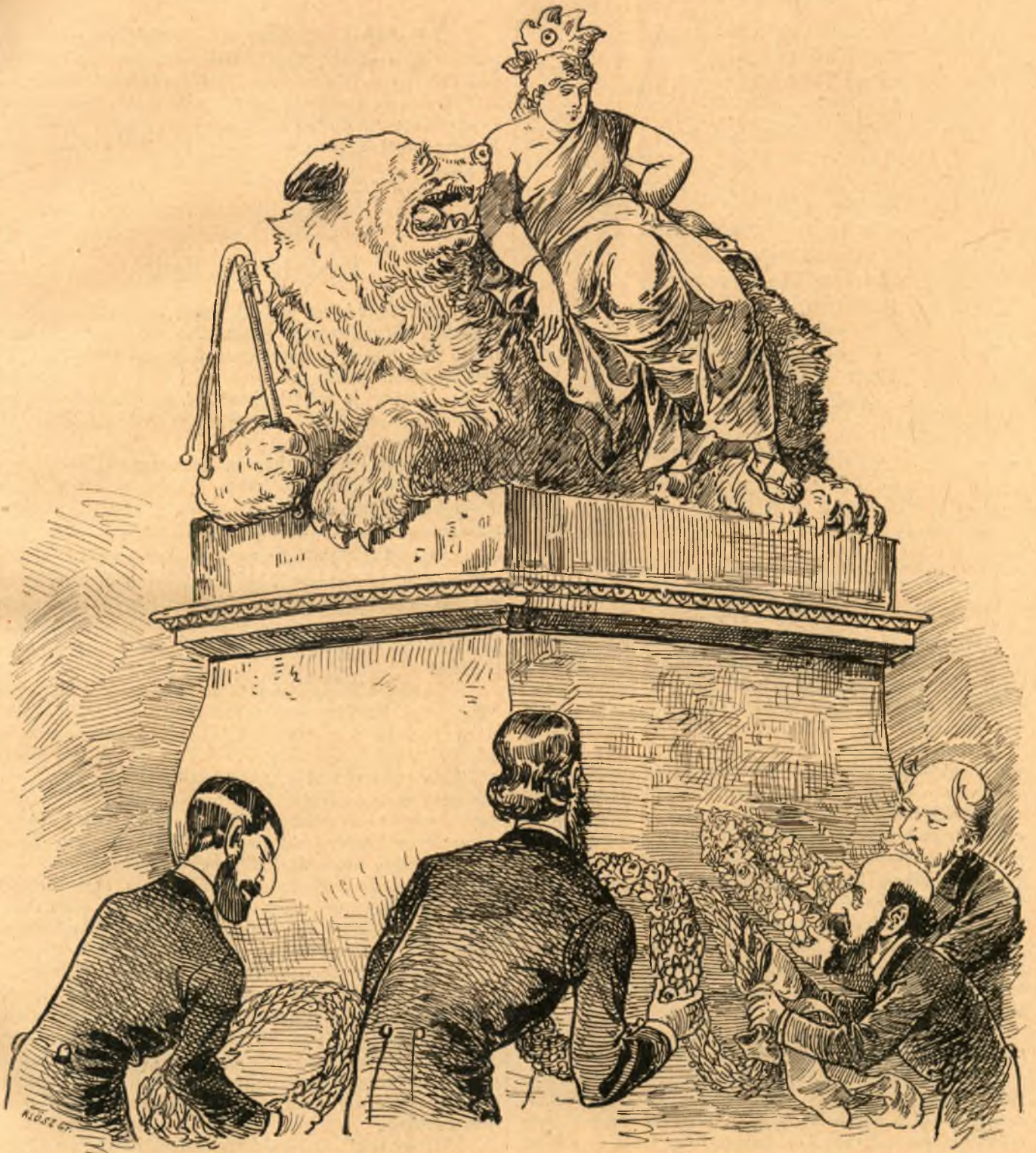
Van itt ész!

Még tanalós mesére is tellik. Málé Mátyás kome-
rádomnak így adom fel a szót, hogy aszondom: Mom-
meg komám, mikor megnyitódik, abba a minutomba
becsukódik, mi a? No ne törd rajta a csürhejárást.
mondok, usse tudod kitanányi, mer ez nem egyéb, mint
az uj zsuppház, a kit hogy a héten kinyitottak, rögtön
mingyán rá is csukták egy pár száz faczér csirkebetyárra,
hogy innen tranczporálják haza őket.

Ilyet eszöljön ki, a aki háboruságot csinyálló,
hirkerítő zebedeussa van annak a papiros pocsekóló
pennahordár ujságíró rekvenziának!

† Deák Farkas.

*Szerény emberként hordál nagy nevet,
Szerény becsvágygyal ügybuzgó hevet,
A nagy Deák nyert babér-koszorut,
De egy virág sírodra szinte jut.*

A hódolók.

Leirat.

Aláz' szolgája!
A világ négy tája
Nyitva, — fussatok haza.
Beszámolóra
Ütött im az óra,
Nos hát: — »éljen a haza!«

Hozta a jó ég!
Várva vártuk, ó, rég,
Kedves delegáció!
Mert, tudja szentem,
Köllene, de menten —
Izé... néhány millió.

Tessék leülni,
Kissé lehülni...
Nagy a Bauer panasza:
Hogy ne csak »éljen«
Hanem hát — izéljen...
Fizessen is a haza.

Nyilatkozat.

Félreértések kikerülése végett kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a kormányzásom alatt álló »Kisfaludy« hajó nem azonos azzal a balatoni kiérdemesült járművel. A vezetésemre bízott hajó, bár léket kapott s nyekeregve halad, nem Siófok és Füred, hanem a Korona-kávéház és az Olympus között tartja fenn a közlekedést.

Gy. P.

a »Kisfaludy« kapitánya.

Irodalom és Zene.

„Ne tagadd, ne tagadd, hogy szeretsz“ és „Nem átkozlak, hogy elhagytál engemet“. Kiállítási-siker-biztosító solo. Eneki a magyar nemzetnek vissza a francia nevélen G—bl—t.

„A kit a „Jó szív“ tönkre tett“. Apaimitási vacationális tanulmány. Irta és öregjével el akarja hitetni Bukovay Absentius.

„Tizenkettő, tizenhárom, tizennégy“. Uzsorai buscus nóta. Négyesre alkalmazta Waldapfel Filep. Fújja P—y pere et fils, ifj. Á. K. és a tapasztalatlan Sz. A.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„Nomen et omen“.

— A »B. Hlp.« nyomán. —

Mielőtt tárgyamra térnék, előre bocsátom, hogy Kossuth Lajoshoz (lakik Turinban, Via dei Mille 22. sz.) kérdést intézvén, meggyőződtem, hogy a *Linné* nagy név; csak az a kár, hogy magyarosítva van, mert a nagy természettudós apját tudvalevőleg *Linnaeus*-nak hitták.

Ez a körülmény nagyon csökkenti a híres botanikus jelentőségét, mert így ellentétbe jutott a saját koponyájával, — ha a belsejével nem, hát a külsejével. Pedig az utóbbi a földolog. Ugyanis az utókor szempontjából az ember csak mint *ásatag* számít; mivel pedig az agyvelő nem szokott megkövülni, hanem ellenkezőleg *ellágyulni*: világos, hogy csak a koponyacsontnak van világtörténeti jelentősége.

Minden dolognak rendeltetése van.

A *hal* arra való, hogy könyvet írjunk róla; a *hús* arra való, hogy az utókor számára sértetlenül megőrizze a csontot; a *rák* arra, hogy legyen valami, ami se hal, se hús, se csont.

A *tudós* azért van a világon, hogy az, a ki suszternek be nem válik, ne legyen éppenséggel ingyenélő; a *politika* azért létezik, hogy a bogaraknak is jusson országos szerep; a tudós és politikus találkozási pontja az *országgyűlés*, a hol bebizonyodik, hogy az ember nem szükségképen *hal* vagy *hús*, hanem hogy lehet — *rák* is.

Ilyenforma rendeltetése van a *névnek* is, mely már sok bajt okozott. Elég felhoznom, hogy megkülönböztetést alkotott a demokratának született emberiségben; általa oszlottak az emberek *nevesekre* és *névtelenekre*.

Az utóbbiakat arisztokrata válaszfal különíti el az előbbiektől, annyira, hogy absolute nem képesek a magasabb osztályba bejutni. Volt eset, hogy az ilyen pária vastag könyveket irt, vagy elment Tromsöbe zabot fogni és Kókára madarat hegyezni, — nutzt nix, *névtelen maradt*.

Legroszabb sajátsága a névnek, hogy meg lehet változtatni. Ez félvezeti nemcsak a sulferájt (ez nem nagy baj, mert a németet szabad lefőzni), hanem az utókor magyar tudósait is. Nekem e részben furcsa tapasztalatom van. A multkor beállit hozzám egy *Turzó* nevezetű ember s megkínál az őstani csuka (*esox carpio*) csont- vagyis helyesebben szálfka-vázával. Kapok rajta: megveszem. Utóbb kisül, hogy az illető állat nem ikrás, se nem tejelő, még csak hüllő sem, hanem fülemüle (*luscinia philomela*). E tudományos botlás nem történik meg, ha *Turzó* ur neve nincs oly feltűnő ellentétben *Turzó* ur koponyájával, melynek typusa — bővebb vizsgálatra — határozottan szemitanak tünt ki, s melynek egyes-egyedül a szemita gyökű *Krautstrunk* felel meg.

A névváltoztatás csak a tudomány megtévesztésére szolgál. Ha az utókor sirkövet ás ki, melyen ez áll: *Irányi*, ugy az illető buvár azt fogja képzelni, hogy államférfiura bukkant; míg ha ezt olvasná: *Halbschuh*, rögtön rá térne, hogy ballet-emberrel van dolga. Ugyanez áll a *Petőfi*, *Zsedényi*, *Hunfalvy*, *Rákosi* és egyéb romlott nevekről.

Hogy tehát az északi sark fülemüléi tiszta magyar-nak nézzenek és ne gyanítsanak valami kapcsolatot közöttem s a Varus-verő és mégis latinizált *Arminius* között, maradok

HERMAN OTTÓ
magyar hal-madarász.

Bili-Bouli.

— Régibb nótára. —

Édes *Bili-Bouli* bácsi
Most már azt mondjuk, hogy „ácsi!“
Mert hát, gini-generális:
Beszéded nem geniális.

Ilyet elmond sok más száz is,
Csupa üres frizi-frázis.
Kávéházban így beszélnek
A fraseur-friseur legények.

Ki nagy viji-vajudással
Szólni egérgét nem átal,
Lehet biti-butin bátor,
De sosem lesz duc-dictátor.

Nem növesztéd neved dicsit,
Nagy „anlauffal“ ngrálsz kicsit.
Kis ugrásra hatást lestél
S szörnyen lisi-hasra estél.

Mondják: nem öl a nevettség, —
De elhinni ezt ne tessék.
A jók nivi-nevetése
Gyilkol bizony, habár késve.

Bili-Bouli, — nem köll felni, —
Elfogja a sorsát érni.
E világnak csap le rája
Hehe-hihi-hahotája.

Bili-Bouli! Ugyan nézzed:
Itt a *Frimm*-féle intézet,
Elysée helyt költözz bele,
Ott a *hilyi-hülye helye!*

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** *Pulszky Ferencz* jeles tudósunk előrehaladott kora daczára új studiumra: a rovtanra adta magát. Az »*usura atrox*« és »*usura viperina*« fajból k. b. 23 kiváló példányt tűzött már eddig is gombostűre. Mint hirlik a »*Fortuna*« muzeum egyik custosának, *Czárán* urnak már be is küldötte a szép gyűjteményt. — *Kullancs Mátyás* híres potyentata, kortyográfiai utra indult barátai birtokára. — *Waldapfel Fülöp* bolgár trón- és oláh kukoricza-szenzál arczképét megküldte a *Pulszky* Károly szerkesztésében megjelenő jeles férfiak arczképcsarnoka részére. — *Polónyi Géza* hon- és ügyvéd, pro- és piskátor a jövő évben a vesetükrészletből (ad normam gégetükrészlet) tart előadást az egyetemen. — *Virág Marcsa* legujabb röpirata: »A közlegénységenk privát úton való ellátása vacsorával, tekintettel a harczképesség fejlesztésére« széles körben nagy feltűnést keltett. — *Gr. Zichy Jenő* az állatkertben tartozkodó asanti néger karaván vezetőjének bemutatván magát, a magyar ipart szives figyelmébe ajánlotta, különösen a szegedi szappant. — *Saftgrün Dávid* archaeologas királyutczai műújáról sok jeles antiquitással megterhelve tért haza *Petőfi-utczai* műtermébe. — *Pázmándy Dénes* a visszautasított magyar iparosokkal mégis megtartja a párizsi kiállítást: a helybeli párizsi udvar üvegfüdele alatt. — *Pislog Mihály* városi túlköncz »a bakterium elmélete« czimű munkájával nagy feltűnést keltett. — *Bájkuthy Leona* az üdvosztó hadsereg tagja és himtörvető urnónél ma tette szokásos heti tisztelgését *Dr. Pápay Nuntius*. — *Futtaky Gyula*, hírszopó, közvéleménygyártó és élő politikai zsebszótár, szűk családi

körben *Bogyaszó-Privigyé-Szt-Keresztesre* utazott, hol saját személye tiszteletére fáklás zenét fog rendezni. — *Kokassói* és *Jérczefalusi Kokassi Boldizsár* előkelő ujjesti hatos gyártó czég beltagja a hőség elől nem Balatonfüredre menekült, mint az »Egyet-értés« tévesen írta, hanem többed magával a VI. ker. kapitányság pinzehelyiségébe. — *Abrányi Emil* bájdalu hon-zenér és alkalmi óda-gyáros, a haza pusztulása fölötti elkeseredésében megfogadta, hogy ezentul csak savanyu ugorkával fog táplálkozni. — *Mocsáry Lajos*, mint *Hlubotkáról* mai kelettel távirják, kikiáltotta a magyar alattvaló románok respublikáját, *Ruczaháti Tarjagos Illés* Lengyelország függetlenségét.

* * *
¶ **Horváth Gyula**, a Tisza kormányzóné biztosa, a városerdei corso árterén sikerrel védi meg a nagybirtokot a tömeg hullámaintól.

* * *
+ **Félő**, hogy amire a »*vas kaput*« megnyitják, a »*fényes portát*« beszögezik.

* * *
× **Tisza Kálmán** úgy látszik megirigyelte nagynevű nejének dicsőségét. A mikor ez a »*Jó szív*« egyelet megalapítja, amaz hamar a »*Jól szív*« nevű társulatot hozza létre, melynek czélja buzdító példával előljárni a megdrágított kubák szivásában.

* * *
△ **Az a kis Trafika** de nagyon hamar beletanult a mesterségébe! Az ősszel még mint piruló *Virginia* jött fel faluról, most meg már följebb csapta a taksáját.

* * *
□ **Nagyszerű** és szokatlan ünnepre készülnek e héten a fővárosban. Január 6-ika helyett ugyanis most akarják megünnepelni a viz-keresztet: t. i. a főváros vezetékéből csorgó folyadékot nagy solemnitással viznek keresztelik el. A keresztkomaságot *Wein* ur volt szives elvállalni. Csak azt szeretnők tudni, hogy a kereszteléshez szükséges tiszta vizet honnan veszik?

* * *
• **Madarász József** bátyánk beadta a derekát: hivatalt vállalt, a ház jegyzője lett. Ki mondja már eztán: »*Katalogust* olvasni!« Ki fogja sas szemekkel ellenőrizni a ház határozatképességét? És ki fogja a jegyzőkönyv felolvasását hallgatni és ellenőrizni? Vagy azt akarják talán elérni a tréfás mamelukok, hogy a jó öreg önmagának mondjon ellent és önmagának vágjon a szavába?

* * *
• **A magyar közmondás** francziása: »*Ilyet a pék sem süt, ha süt is, bennfelejt.*« = »*Ilyen vadat Boulanger sem gondolt, ha gondolt is, elhallgatta.*«

* * *
• **Klementina mama** Szófiában — ismét gyönyörködik a fiában; — de nem úgy a láda fiában — a mely üres lett; hiában — bizott oly sokat a fiában.

* * *
→ **Pulszkyék** savanyu arczot vágnak. Beleharaptak a *Waldapfi*ba.

OLTÁS.

Ég a gallus, ropog a vád:
Parbleu! Szorítsd azt a Tiszát!

Helf-Irányi, - no, ez rávall —
Tüzet oltogat szalmával.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz

nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi,
Magyar állam fizetyi!«

— Mán olyan vasutat is kifundának, a melyiket hurezóni lehet ide-oda. Fenyé dóga lehet akkor ott a masinyistának, ha a strekköt is nékie kö czípenyi.

— Hanem ha csakugyan nem tréfa a dolog avval az elemelhető vaspálával: akkor valahogy a Lojzi baktert oda ne tegyék, mert az a legelső nap mingyán beissza a járását a zsidónál.

— A minap, ahogy király ő fölsége Gödöllőrül begyiütt, ippeg karambol vót a józsepvárasai teher-pályaudvaron. A nagy rombolás elejibe osztán a főnök ur egy hosszi czukkot állittatott, hogy ő fölsége ne láthassa, mi történt. Kár vót pedig; hadd tudta volna meg a király is: micsoda minálunk az a »szabványserü!«

— A »legycsné«-nél vagyon az igazi »jó sziv-badzár«. Az én botosom is ottaud hever zálogba.

— A czinkotai vasut megnyitása alkalmából instáncziát irtunk a téns igazgatósággho, dufta kilométer-péndz járandósága eránt.

— A direkezió elrendelte az összes máv-beli kocsik megvizitálását, a háborubeli sebesültek szállításának alkalmatosságára nézvest. A karambolban elhullott bajnokokat majd csak a csöngettyüs menkö-szekerekre rakjuk.

Eheu!

(Sohajtja dr. Obscurantinus Stöcker luteránus pásztor.)

Se alatta, se felette, se előtte, se mellette
Császárunknak nincs hát rákja.

Hálát adok leborulva buzgó szívvél én érette
Annak, aki szívünk látja.

Halleluja! Halleluja! Nincsen rákja a Felsőgnék,
Sőt, mi több: tán ki is gyógyul!

De már erre azt sohajtom — fölfordítván szemem égnek —
„Ó Uram! Sok lesz a jóbul!“

Fürdői levelek.

I.

Kajászó-Kis-Monyoród, junius hó.

Tisztelt szerkesztő ur!

Kajászó-Kis-Monyoród a klimatikus gyógyhelyek között egyike a legszebbeknek. Eddigelé négyen élvezzük e sorok írójával.

Kajászó-Kis-Monyoródnak minden kelléke megvan ahhoz, hogy rövid időn világfürdővé válhasson. Az újonnan megnyitott Munkács-Beszkidí vasutvonal Revetek nevű megállóhelyétől alig 24 órányira fekszik. Az utat odáig minden fogat magának csapja, ami az utasnak nagy elégtételére szolgál. Mily diadal, ha három napi regényes kóválygás után maga alatt a kies völgyben látja felvillanni a szerény fürdői háznak idylli képét.

Hány méternyi magasságba emelkedik e vidék a tenger fölé, azt egyelőre meg nem irhatom, miután az itt időző fürdővendégek közül senki sem ismeri a tenger-magasságot.

Nappal meleg van ugyan, de éjjel a nappali hőség tetemesen alászáll és így igen tanulságos hőfokváltozásoknak vagyunk kitéve. Alig 11 éve, hogy e kies helyet a reveteki községi jegyző felfedezte és már is oly rendkívüli lendületet vett, hogy az idén már egy második fürdőkád is felállított és nem kell többé (mint még tavaly is) az egyik fürdővendégnek arra várni, míg a másik megfürdik. — Ez ujítás dr. *Slájfer* Jónás nagycsapi körorvos ur érdeme, ki hetenként kétszer látogat el hozzánk, kézi patikát is hozván magával.

Társas életünk igen élénk, eddigelé 2 táncestélyt is rendeztünk már, melyen mind a két pár tánczolta a négyest. A lapok közül a »*Malomalji Ellenőr*« s az »*Okszerü Gazdász*« jár s így szellemi élvezetben sincs hiány.

Mint érdekes hírt irhatom még azt is, hogy a mult hét szerdai napján ugy este felé az e vidéken nagy számban található farkasok vakmerősége egész odáig ment, hogy seregestül betörték a fürdőtelepre és onnan Kovasitzky Gáspár itt időző fürdővendég 9 hónapos Pistike nevű kis fiát kikezdvén, csak nagy nehezen voltak elűzhetőek.

A vadászatkedvelőknek igen érdekes multságot szereznek e hajszáék; csak az volna kívánatos, hogy Kajászó-Kis-Monyoród fürdővendégei számra nézve mihamarább felszaporodjanak, hogy minél erőlyesebben állhasunk ellent a fenevadaknak.

Valóban érthetetlen, hogy hazánkból — és különösen izraelita polgártársaink közül — oly sokan miért mennek oly előszeretettel külföldi fürdőkre, mikor ezen a téren oly sok hazafias feladat vár itthon is reájuk.

E nézetben bizonyára t. szerkesztő ur is osztozik.

K. G.

Suttyomberky Dárius —

— így jött fel, és

— így ment haza.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Azt mondják, hogy őseink valamikor buzgón járták a bolognai egyetemet. Hm!.. rá is jöttem végre, hogy a tudományt többek közt egy »dottoressa Clotilda« hirdette.

— Csak egyet ismerek, ami biztosabban talál a Hiram Maxim golyószórójánál is minden fegyverfogható embert: az új szivartarifa.

— Első hatás: hitelmegingás a Lili trafikfrajlánál. Gyors segély: hivatkozás aránylag növekedett szerelemre.

— Beküldtem hugomnak »Jó szív«-bazárbéli rendezői jelvényemet a fiakerszámlák véletlen mellé csusztatásával. Hatás még függőben.

Duett.

— Éneklék Sullyomberki Dárius és Bukovay Absentius. —

*Oh mi bájos, oh mi jó
Ez a kis vakáció!*

*Egész évben mit sem tettünk,
Készből éltünk, gázsít húztunk,
Minden tagunk bele zsibbadt,
A jó módban csak úgy úsztunk.*

*Oh mi kedves, oh mi jó
Ez a kis vakáció!*

*Vége a nyugós munkának,
Pihentessük fáradt testünk;
Az unalmas hosszú éven
Örüljünk, hogy általestünk.*

*Oh mi üdvös, oh mi jó
Ez a kis vakáció!*

Uzsorások közt.

— Reisz Dávid levele Hay Bernádhoz. —

Kedves Bärele barátom!

Olvastam a Pulszky uzsora-hecczet a magyar lapokban. Most örülök csak, hogy másodszor is elhagytam drága hazámat és eljöttem ide, ahol törvény szerint mindenkinek a pénze annyit ér, amennyit adnak érte, és ahol hirnévben és becsületben megaggott, 70 esztendő már régen megjubilált nemzetgazdasági írókat és érdemekben megöszült honmentő hazafiakat a törvény paragrafusa nem helyez olyan dédelgető gyámság alá, mint az apjuk örökségére adósságokat csináló, chansonette-pártoló fiatal 18 éves sihedereket.

Oh kedves Bärele! A mi apáinknak sokkal jobb dolguk volt mint nekünk. A hajdani gavallérok becsület-szavában feltétlenül megbizhattak; de mi velünk már csak úgy bánnak el az urak, mint a policzájnak bizonyos ügynői a nem szabadalmazott Türelmy Barczilla kisasszonyokkal: szép szóval rábeszélnek bennünket a vétkekre, megadják a csábító alkalmat, és mikor aztán vétkezünk és ők kiélvezték vétkeink gyümölcsét, — akkor följelentenek bennünket.

Pfuj! — és ennek a játéknak tapsol az uri világ! Aztán hajtóvadászatot indítanak ellenünk az ujságok, mint a farkasok ellen. A vadászok azok a nóbél uraságok, akik már kifogytak a birtokból, s miután már medvét (Bärelét) nem tüzhetnek, a nemtelen vadak hajszolására vetik magukat, az uzsoratörvény kezükbe adja a vadászati jogot.

Kedves Bärele! Ha kiszabadulsz megint a világba, akaszd a szögre a régi mesterséget, félj a »tapasztalatlan és járatlan« uraságoztól! Azok mézes szavakkal jönnek hozzád pénzt kérni, de aztán törbe csalják a szegény uzsorást.

Örülök, hogy egy tenger választ el attól az országtól, ahol a gavallér pénzkeresőknek lejáratkor ilyen jó dolguk van, a szegény uzsorások pedig szánalomra méltók.

Ölel a te barátod

REISZ DÁVID.

— *Fudimus insidiis totaque agitavimus urbe.* (Verg. II. é. 421. sor.) = Futunk muszáj Szidiékhez: a tótok agítálnak a városban.

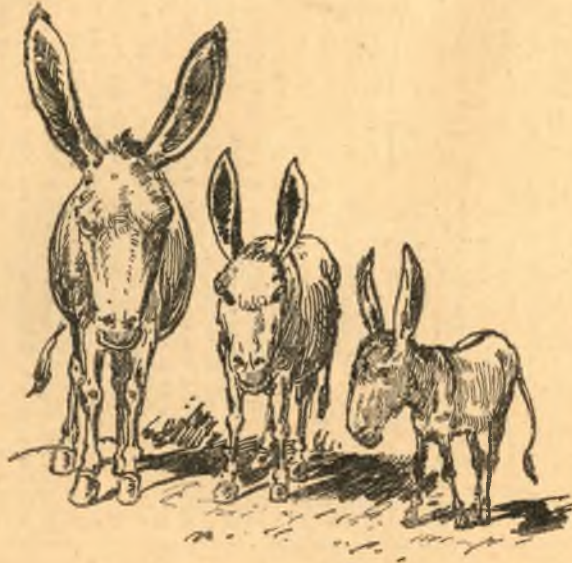
— *Hypanisque Dymasque confixi a sociis* (Verg. II. é. 428—429. sor.) = Hypanist és Dumast Kohn fixirozza a szomszédból.

— *Testor, in casu vestro nec tela, nec ulla vitavisse vices* (Verg. II. é. 432—433. sor.) = Testory, lenyugodván nálatok, sem télen, sem máskor nem vittek neki, a viccesnek, vizet.

REBUSZOK.

A három csacsi közül melyik a legokosabb? .

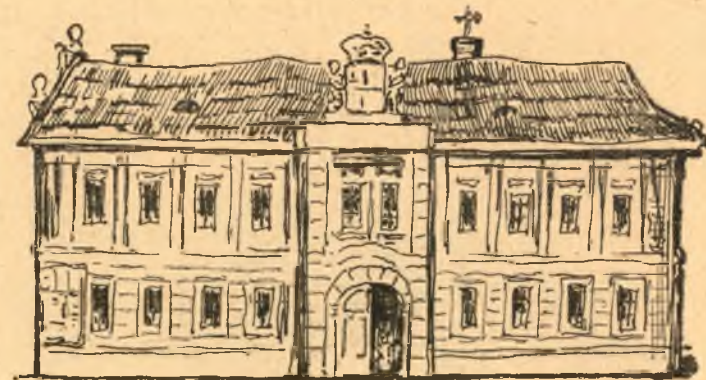
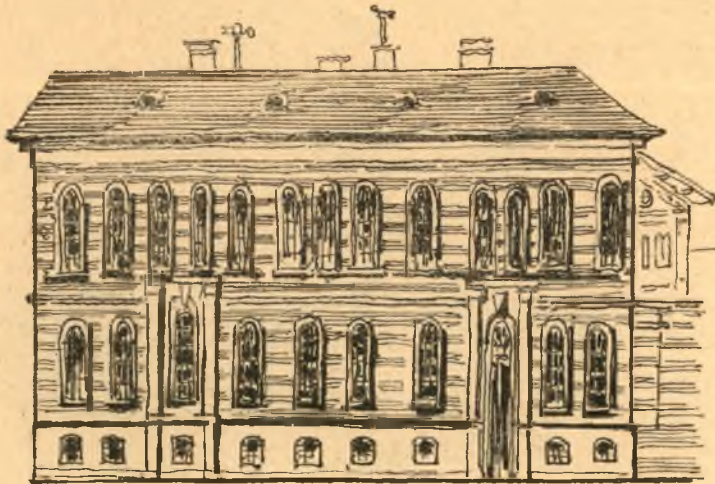
Mi ez?

(Hát a legkisebbik.)

(Allando jó szív-bazár.)

A két épület közt melyik a toloncház és melyik Magyarország legfelsőbb bíróságának a háza?

Sanyaró Vendel nyögései.

— Olvasom a »Föv. Lap.«-ban, hogy Rudolf ö fenésege nem eszik halat. Furcsa találkozás! — én sem.

— Irigylésre méltók az asanti négerek. Mig nálunk megisszák a brudert — náluk megeszik.

— Olvastam a gasztronomusok vacsorájának étekrendjét. Csodálatos! Jó magyarul volt írva a spájzcédulájok s én mindazonáltal annyit értettem belőle, mintha transcendentális értekezést olvastam volna görög nyelven.

— Én hamar kész lennék az én gasztronomiám szótárával. Ime: kvárgli =

gyanus illatu sajt képződvény; gyanus illatu sajt képződvény;

szafaládi = hüvelyes lóhus; szalámi-szelet = húsos ablak üveg; beefsteak = örült remény.

— Sohasem hittem volna, hogy még én is drága szívart szívjak egyszer.

— Szeretnék meggyőződni e nyelvedző közmondás igazságáról: »Egy ludnyak jobb nyak tiz tyúknyaknál.«

— Nem rég valaki így írta nevemet: vendel. — Istenem! Még gyököt is akarnak belőlem vonni!

— Multkor egy magyar-latin szótár akadt a kezembe. Fölüttöm s ime — nem akartam hinni szememnek — ezt a magyarzatot pillantom meg: »Életbalsam = succi corpori salutare.« — Van még reménység!

Jókai M. a »Köszívü ember« cz. darabját visszavonta a nemz. színházról. A »Jószívü ember« cz. darabja ezt nem várta be, hanem a maga jószívü emberségéből vonult vissza.

*

Ujházi remekül produkálta Jókait a saját darabjában egész a köhintésig. »Ej, dehogyan vagyok én ilyen zord, zsörtölődő fráter! Hanem — így fordult az ugyanabban a darabban kifigurázott Gyulaihoz — te Pali pompásan vagy benne eltalálva.« »Rosz a tréfa — felelé Gyulai; — nem tudok én olyan melegében kritikát írni. Mire én elkészülök bírálatommal, akkor már a te darabodra senki sem emlékezik.«

*

Budai szinkör.

— Ballada. —

Kezét zsebébe dugva jár
És ásit. . .

»Oh hol veszem, oh hol szedem
A gázsit?»

Bódém üres . . s jó volna már
Elmenni.

Jön Solymosy és szól: »Uram,
Adj enni!«

S ahány a pap, mindannyija
Igy szóla:

»Ingyért a fütty, de dráma nem,
Se nóta.«

Mint sebzett vadkan jó Kre-
csány'

Felordit: »Publicum!

Ha így pártolsz, halál vár rám
Vagy a consortium!«

Csodabogár.

„A kesergő honf.“

— Zengi egy vidéki poéta a Muraközben. —

Jászba borul minden a hazába,
az egész remény van csak a dohanba,
iljesmi elkésérét minden honfit
mert ezudarol megdrágult a trafik.
Légy türelemel drága nemzetem,
elenjészik nemsokára, mind a portol ellepet mágszem,
Ezt lölot kedves magyar népem, az új alkotmányba,
hogy nemsz a'at saját dohányodat szívni, e magyar hazába.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Vad leucese“. Hosszu praxi-
sunkban nem emlékezünk nem-
céhbeli küldeményre, mely oly
híven ragaszkodnék az alakok s

rovatok külső formájához. A belől is hasonlító aproságokat felhasználjuk. Folytassa. — Anonymus. Nehánya bevált. — F. Gy. Köszönetünket a hasznos jóakarattért. Első szabad félóránkat szívesen fordítjuk a kézirat elolvasására. — N. Knzs. H. Veray Jánost homályba dönti a muraközi lantos. Közöljük. — VI. Majd szóvá teszi az András bácsi. — F. V. Nem illik a más magánleveleiben kotorászni. — M. D. Céljainak legjobban felelné meg a SágH József szerkesztésében megjelenő »Zenelap«, mely az »orsz. magy. dalár-egyesületnek« is a közlönye. Ára 1/3 évre 3 frt. (Üllei-ut 4. sz.) — Vojk. Nem csak önnök jelöltje L—ó A—l a főrendi házba, de mindazoké, akik közelről ismerik ezt az elsőkelő modoru, jellemes, gavalléros magyar zsidó urat. De »pair-schub«-ról, ez idő szerint legalább, tudunkkal nincsen szó. L. kinevezetése egyébkint csak idő kérdése. M. a forró keleten jár. — Barcelona. (K.?) Köszönettel vettük a madridi »Revista Cómica« 53. számát, s amennyire fogyatékos spanyol tudományunkból tellett, élveztük is. — Memnon. A. »Sz. Napl.« P—ó írója nem az, akit ön gondol. Porzónak csak egy czikke jelent meg e lapban; de erre aztán volt is nagy aj- és lévájgeschrien. — I. A. Hol rejlik ön? — Alelölölő. Kitünősek. — W. A. Nem ön csinálta, csak átvette? Még nagyobb hiba. A bün szerzésénél rosszabb annak terjesztése. — X. Y. Ez már nem corpus — de porcus juris. — Sops. Hiszen az Titán Laczinak egy variánsa volna! Egyes jó részleteit azonban nem hagyjuk kárba veszni. — J. S. Az ön üdülésébe a »B. J.« is megrisült. Egy része a naptárba kerül. — Slnn. Come si chiama? Una voce poco fa — s még ezt az egy hangot se hallatja? — Bnd. Eheu! Ami azt jelenti, hogy örülünk s lessük a folytatást. — O. F. A javát kiszedegettük. A másikkal egyelőre nem biztathatjuk. — H. Vendég. Mindig szívesen látjuk.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.